

سرمقاله

وصال روحانی
روزنامه نگارچه کسی مقابل
«اربابان بیانیه‌ها»
می‌ایستد؟

لیگ بیست و دوم فوتبال کشور که اواخر هفته پیش پایان گرفت، نکات بد متعددی داشت اما شاید سرآمد آنها، بیانیه‌نویسی‌های مکرر سران برخی باشگاه‌ها در کوبیدن این و آن بوده باشد. به واقع تعداد این بیانیه‌ها در یک فصل فوتبالی ما که از ۹ ماه فراتر نمی‌رود، به عددی رسید که شاید تعداد کل بیانیه‌های صادر شده توسط سازمان ملل در چهار- پنج سال کاری این نهاد به آن نرسیده باشد! هدف از انتشار دائمی این بیانیه‌ها ظاهراً رسیدن به عدالت و برداشتن مواجعی از راه بود که مدیران باشگاه‌ها وجود آن را مانعی برای رسیدن به حق خود می‌انگاشتند. با این حال آنچه از این طریق حاصل می‌آمد، نه لزوماً فاکتور فوق بلکه بسط یافتن هر چه بیشتر چندگانگی و تفرق در تار و پود لیگ بود. باران اتهام‌زنی‌های اغلب بی‌پایه بود که از این بیانیه‌ها می‌بارید و چشم و هم‌چشمی‌ها عنصر اصلی تشکیل دهنده آنها بود. داوران در اکثر این بیانیه‌ها ترور شخصیت می‌شدند، مدیران سازمان لیگ هم دائماً در مظان این اتهام قرار می‌گرفتند که منافع برخی باشگاه‌ها را ارجح می‌شمردند و بعضی بازیکنان هم متهم به این می‌شدند که به حریفان «راه داده‌اند» تا یک تیم خاص به قهرمانی برسد!

بیانیه‌دهندگان به خودشان حتی زحمت ارائه ادله قوی و برهان واضح برای اثبات ادعای خویش را نمی‌دادند و بدتر اینکه فدراسیون فوتبال هم از آنها نمی‌خواست ادله‌ای رو کنند و بنابراین بر هر اتهام‌زنی ناراستین هم یک فرجام حقوقی تصور نبود و مجازاتی اعمال نمی‌شد تا صادرکنندگان آن بیانیه‌ها را که باید آنها را اربابان کم‌عدالتی نامید، به تجدید نظر در سیاست‌های خود وادار نماید. کمتر باشگاه و کمتر مربی و بازیکنی از روند تحریبی فوق بی‌نصیب ماند و لیگی را به چشم دیدیم که فضای منفی از آن می‌بارید و ذائقه‌ها را تلخ می‌کرد. شاید روز پایانی لیگ برتر فوتبال کشور برای پرسپولیس‌ها که قهرمان شدند و صنعت نفت که در روندی معجزه‌وار از سقوط به دسته‌ای پایین‌تر جست، بسیار شیرین بوده باشد اما برای خیلی‌ها تلخ‌تر از زهر هلاهل بود. چه کسی و کدام سازمان می‌خواهد به این روند بی‌پایان و ناعادلانه از انتشار بیانیه‌ها و جولان اتهام‌زنندگان نامتصف پایان بخشد؟ این سؤال است که متأسفانه هیچ پاسخ شفافی برای آن یافت نمی‌شود.

شاید ادعای وزیر ورزش به اینکه هنوز هیچ تیمی حذف نشده در این امر بی‌تأثیر نباشد؛ گویا دیدگاه دار و دسته‌ای که به دنبال ضربه به خودی‌ها هستند این بوده که یا استقلال و پرسپولیس باید همزمان در رقابت‌های آسیایی باشند و یا هیچ تیمی نباید مجوز بگیرد!

امیر قلعه‌نویی

برگزاری جلسه مشورتی با عنایتی

جلسه سرمربی تیم ملی فوتبال ایران با سرمربی تیم‌های نوجوانان و امید برگزار شد. در ابتدای این جلسه امیر قلعه‌نویی بر لزوم همفکری و توسعه فضای مشورتی میان کادر فنی تیم‌های ملی تأکید کرد و خواستار تداوم برگزاری چنین جلساتی به صورت هدفمند شد. در ادامه پس از طرح مباحث فنی میان اعضای حاضر در جلسه، حسین عبدی سرمربی تیم ملی نوجوانان گزارشی از عملکرد یک سال اخیر این تیم در اردوها و بازی‌های گذشته ارائه کرد.

امیر مهدی علوی :

شهریور ۲ بازی تدارکاتی خارج از خانه داریم

مدیر روابط عمومی فدراسیون فوتبال درباره شرایط تیم ملی گفت: «جلسات مربوط به این تیم به صورت متعدد و مرتب در مرکز ملی فوتبال و ساختمان پیک در حال برگزاری است. امیر قلعه‌نویی نظارت کاملی داشته است و ماحصل این اتفاقات مهیا شدن تیم ملی برای حضور در تورنمنت کافا است. امیدواریم برای فینال شهریور نیز اتفاقات خوبی بیفتد و خبرهای خوبی برای رسانه‌ها و مردم با برگزاری ۲ مسابقه خارج از خانه داشته باشیم.»

مهرداد اولادی

فوت مادر بعد از ۷ سال دوری

دیروز مادر مهرداد اولادی ملی پوش سابق فوتبال ایران در گذشت. اولادی فروردین ماه سال ۱۳۹۵ و در یک اتفاق ناگهانی در بیمارستان شهدای تجریش تهران دارفانی را وداع گفت. از جمله تیم‌هایی که اولادی در زمان بازیگری‌اش سابقه حضور در آنها را دارد می‌توان به استقلال، پرسپولیس و ملوان اشاره کرد. مادر اولادی پس از ۷ سال دوری از فرزندش دارفانی را وداع گفت.

اتفاقات باور نکردنی در مسیر کسب مجوز حرفه‌ای

بوی خیانت!

نباید به آنها مجوز حرفه‌ای داده شود. این کار چه به قصد ناکارآمد کردن وزیر باشد چه نه، یک خیانت بزرگ به حساب می‌آید! تردیدی در این قضیه وجود ندارد که فوتبال ما خصوصی نیست، ولی باشگاه‌ها تلاش کردند با هر ترفندی که شده، خود را در معرض دریافت مجوز قرار دهند. اتفاقاً این موضوع از هر نظر به صلاح فوتبال ایران است. حیف است اگر تیم‌های کشورمان به خاطر نبود زیرساخت یا بدهی مالیاتی، از حضور در لیگ قهرمانان باز بمانند. حتی اگر این کار را به صورتی انجام داده باشند که کسی نتواند ایرادی به آن وارد کند که دیگر یک شاهکار محسوب می‌شود. ولی برخی این قضیه را در نظر نمی‌گیرند که حذف از آسیا آبروریزی بزرگتری نسبت به مجوز نگرفتن چند تیم محبوب است و به همین خاطر، در حق فوتبال ایران «خیانت» می‌کنند. حالا باید پرسید آیا این خیانت‌ها، راه به جایی می‌برد و بار دیگر باعث حذف استقلال و پرسپولیس از آسیا می‌شود یا قرار است با مسائل جدیدی مواجه شویم.

و پرسپولیس جدی است. شایعاتی منتشر شده مبنی بر اینکه برخی از چهره‌های قدرتمند اما بیرون مانده ورزشی از داخل ایران، با ارسال ایمیل‌هایی به مقصد کنفدراسیون فوتبال آسیا، مدعی شده‌اند که تیم‌های داخلی صلاحیت کسب مجوز حرفه‌ای را ندارند و باشگاه‌ها با سندسازی به دنبال تأییدیه از AFC هستند. هنوز مشخص نیست دلیل این کار چیست اما شاید ادعای وزیر ورزش به اینکه هنوز هیچ تیمی حذف نشده در این امر بی‌تأثیر نباشد؛ گویا دیدگاه دار و دسته‌ای که به دنبال ضربه به خودی‌ها هستند این بوده که یا استقلال و پرسپولیس باید همزمان در رقابت‌های آسیایی باشند و یا هیچ تیمی نباید مجوز بگیرد!

بوی خیانت می‌آید

شنیده‌ها حاکی از آن دارد که چند تن از مدیران باسابقه ورزشی طی ۲ نامه محرمانه به کنفدراسیون فوتبال آسیا اعلام کرده‌اند که استقلال و پرسپولیس همچنان مدیریت مشترک دارند و

پیراهن و اکسسوری... در یک کلام، باشگاه‌های ایران سوخته نیستند!

مجوزهای یکی در میان

طبق ادعای کمیته مجوز حرفه‌ای تا به حال شش باشگاه موفق شدند به درستی، مدارک خود را آپلود کنند و مجوز خود را دریافت خواهند کرد. غیر اینها، سه باشگاه استقلال، آلومینیوم و هوادار که نواقص داشتند، دست به اعتراض زدند تا بار دیگر شانس خود را برای دریافت مجوز امتحان کنند. در این بین، باشگاه‌هایی نیز وجود دارند که وقتی راه خود را برای گرفتن مجوز پر از دست‌انداز، دیدند ترجیح دادند سال بعد برای این کار اقدام کنند و از آنجایی که سهمیه آسیایی نیز ندارند، این کار منطقی به نظر می‌رسد.

ایمیل‌های محرمانه

تا اینجا کار همه چیز نسبتاً خوب به نظر می‌رسد اما داستان از زمانی پیچیده می‌شود که شنیده شد برخی از داخل می‌خواهند مانع رسیدن باشگاه‌ها به مجوز حرفه‌ای شوند. این موضوع بخصوص برای استقلال

پرسپولیس از لیگ قهرمانان آسیا، همه متوجه شدند که کنفدراسیون فوتبال آسیا یا هیچ باشگاهی، حتی در حد و اندازه سرخابی‌ها شوخی ندارد. بنابراین فدراسیون با ابلاغ دستورالعمل اخذ مجوز حرفه‌ای، تمام باشگاه‌های لیگ برتری را وارد یک چالش بزرگ کرد. آنها از باشگاه‌ها خواستند در ۵ بخش ورزشی، زیرساخت، حقوقی، مالی حسابرایی و پرسنلی مدارک خود را که بیش از ۴۵۰ مورد عنوان شده بود، در سامانه CLASS بارگذاری کنند. از آنجایی که باشگاه‌های ایران اکثر دولتی هستند یا اگر اسم خصوصی روی آنهاست در نهایت به یکی از ارگان‌های دولتی ختم می‌شوند، با مشکلات اداری و مالکیت مواجه هستند. حتی اگر باشگاه‌ها به بازیکنان و یا سرمربیان خارجی خود بدهی نداشته باشند، مشکلاتی از قبیل بدهی مالیاتی، جاری، داخلی، پشتیبانی و... دارند، آن هم بدون اینکه درآمدی از فوتبال کسب کنند؛ درآمدهایی چون بلیت فروشی، حق پخش، اسپانسرینگ حرفه‌ای، فروش

ایمان گودرزی
روزنامه نگار

داستان هزار و یک شب کسب مجوز حرفه‌ای باشگاه‌های ایرانی همچنان ادامه دارد. روند کسب مجوز برای باشگاه‌ها برخلاف سال گذشته با تغییرات زیادی روبه‌رو شده که اصلی‌ترین آن، بی‌خیالی مسئولان فدراسیون در خصوص مسئولیت‌های شان بود. اکثر مدیران باشگاه‌ها از عملکرد کمیته مجوز حرفه‌ای شاک و عصبانی هستند زیرا این اتفاق را با گذشته مقایسه می‌کنند. واقعیت این است که سال گذشته و در زمان فعالیت سهیل مهدی، او و همکارانش از هیچ کمکی در راه اخذ مجوز حرفه‌ای کوتاهی نمی‌کردند اما با حضور مصطفی زارعی در رأی کمیته مجوز حرفه‌ای فدراسیون، شرایط عوض شده و زبان فدراسیون از کمک و مشاوره به تهدید و مشاجره تغییر کرد. شرایطی که باشگاه‌ها مجبور شدند به تنهایی برای حرفه‌ای شدن بچنگند.

باشگاه‌های زبان‌آور

سال گذشته با حذف استقلال و

ناصرخان، روحت شاد

زنده‌ترین پس از مرگ

امروز، دوم خرداد است. احتمالاً تقویم، شما را به یاد ده‌ها خاطره و اتفاق می‌اندازد که بدون تردید یکی از آنها، سالروز پرواز عقاب است. سالگرد خداحافظی ابدی با ناصر حجازی، دروازه‌بان اسطوره‌ای و پیشکسوت نامدار تاریخ فوتبال ایران. او را با هزاران خاطره شیرین به یاد می‌آوریم. با آن چهره مغرور و کاریزمای عجیب، با کلام آرام و کلمات سرخ. ناصر حجازی فقط متعلق به استقلال نبود. این را اشک پرسپولیس‌ها در روز دوم

بعد از مرگ، زنده‌تر شد. او فقط پدر من نبود، همه با ناصر حجازی احساس نزدیکی می‌کردند. «بابا کاریزما داشت. او احساساتی بود و ما تلاش کردیم این احساسات را برای همیشه حفظ کنیم به همین خاطر، پس از فوتش، گوشی بابا را روشن گذاشتیم و حتی به پیام‌های پرمحبت مردم جواب می‌دادیم. در این مملکت، هر کسی نمی‌تواند آنقدر محبوب باشد که بعد از مرگ، مردم کوچ و خیابان با قلب‌شان برایش پیامک ارسال کنند. انگار بابا

و پر از انتقاد او. به رویاهایش برای تیم ملی که هرگز به آن نرسید. به دعوتنامه از باشگاه منچستر یونایتد و قانون احمقانه‌ای که نگذاشت حجازی لژیونر شود. او اما در دل ایرانی‌ها برای همیشه زنده است، در دل هواداران فوتبال. ناصر حجازی، چهره مغرور عشق و فوتبال بود. عاشقانه زیست و با یک دنیا عشق از سوی طرفدارانش، سفر ابدی را آغاز کرد؛ هر چند اعضای خانواده‌اش می‌گویند از همان روز به بعد، زنده‌تر شد.

سالگرد خداحافظی ابدی با ناصر حجازی، دروازه‌بان اسطوره‌ای و پیشکسوت نامدار تاریخ فوتبال ایران. با آن چهره مغرور و کاریزمای عجیب، با کلام آرام و کلمات سرخ. حجازی فقط متعلق به استقلال نبود

یادبود

